

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I *Meddelelser*

Revisionsretten

1999/C 217/01

Særberetning nr. 3/99 om Kommissionens forvaltning og kontrol af rentegodtgørelser, med Kommissionens svar.....

1

I

(Meddelelser)

REVISIONSRET TEN

SÆRBERETNING Nr. 3/99

om Kommissionens forvaltning og kontrol af rentegodtgørelser, med Kommissionens svar

(i henhold til artikel 248, stk. 4, andet afsnit, EF)

(1999/C 217/01)

INDHOLD

	Punkt	Side
INDLEDNING	1.1-1.7	2
Formålet med beretningen og metodologi	1.3-1.5	2
Revisionsområdet	1.6-1.7	3
BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE	2.1-2.17	3
Den midlertidige SMV-facilitet	2.5	3
Rentegodtgørelser i henhold til artikel 56, KS	2.6-2.7	5
NIC/EIB-lån til genopbygning efter jordskælv	2.8	5
Genopbygning på Madeira	2.9	5
Fredsprogrammet i Irland	2.10	5
De transeuropæiske net	2.11	5
EØS-finansieringsmekanismen	2.12-2.13	6
6. og 7. EUF	2.14-2.16	6
Finansielt samarbejde med Middelhavslandene, Cypern, Malta og Slovenien	2.17	6
BEMÆRKNINGER OM FORVALTNING, REGNSKABSFØRING OG KONTROL AF RENTEGODTGØRELSE R	3.1-3.16	7
Beløbene udbetalt til modtagerne	3.2-3.5	7
De EIB-forvaltede projekters støtteberettigelse og overvågningen af dem	3.6-3.7	7
Rentegodtgørelsernes effektivitet	3.8-3.11	7
Regnskabsføringen af rentegodtgørelserne	3.12-3.16	8
KONKLUSION	4.1-4.4	8
Kommissionens svar		11

INDLEDNING

1.1. Siden 1967 har Kommissionen ydet støtte i form af rentegodtgørelser på grund af den væsentlige løftestangseffekt, som dette finansielle instrument menes at have. Rentegodtgørelser er støtte, der i princippet ikke skal betales tilbage, til fremme af omfattende investeringer med forholdsvis begrænsede budgetudgifter til følge (jf. tabel 1).

1.2. I praksis ydes rentegodtgørelser i forbindelse med bestemte lån. Disse lån ydes enten af Kommissionen eller af banker, herunder Den Europæiske Investeringsbank (EIB). I sidstnævnte tilfælde forvalter EIB også rentegodtgørelserne i forbindelse med lånene på Kommissionens vegne (bortset fra rentegodtgørelserne i forbindelse med lånene til Madeira og Irland).

Formålet med beretningen og metodologi

1.3. Kommissionen kan uddelegere forvaltningen af rentegodtgørelserne, hvilket den gør for de fleste foranstaltningers vedkom

mende. Det drejer sig om ca. halvdelen af det samlede vejledende lånebeløb (jf. tabel 1). Den er imidlertid stadig ansvarlig for gennemførelsen af det almindelige budget i henhold til EF-traktatens artikel 274. Det samme gælder, for så vidt angår Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs (EKSF) aktionsbudgetter og De Europæiske Udviklingsfonde (EUF).

1.4. I denne beretning undersøges det, i hvilket omfang Kommissionen opfylder sin forpligtelse på dette område og følgelig gennemfører sådan kontrol, at den kan udfærdige pålidelige regnskaber og sikre, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, samt evaluere effektiviteten af støtten. Retten har undersøgt de procedurer for forvaltning og kontrol af rentegodtgørelser, der anvendes i Kommissionens tjenester.

1.5. Retten har allerede igennem årene foretaget særlig revision af en række foranstaltninger i form af rentegodtgørelser og offentliggjort resultaterne i sine beretninger (jf. tabel 2). Denne beretning omhandler resultaterne af horisontal revision og dækker aspekter, som er fælles for flere forskellige foranstaltninger af denne type.

Tabel 1

Finansielle oplysninger om foranstaltninger i form af rentegodtgørelser

(mio. ECU)

Foranstaltninger	Samlet vejledende beløb	Forpligtelsesperiode	Betalinger i 1997	Forvaltningen af rentegodtgørelserne
SMV-faciliteten	100	1994-1996	0	Delegeret til EIB
Artikel 56, KS	620	1967-1997	18,5	Direkte af Kommissionen
NIC/EIB — jordskælv	240	1982-1999	3,4	Delegeret til EIB
Madeira	4	1996-2007	0,5	Direkte af Kommissionen
Irland	28	1995-1997	pm	Direkte af Kommissionen
TEN	Ikke relevant	1995-1999	10,1	Direkte af Kommissionen
EØS-FM	145	1993-1997	pm	Delegeret til EIB
6. EUF	210	1986-1990	pm	
7. EUF	286	1991-1995	53,1	
MTL/MEDA	Ikke relevant	1992-1999	4,5	
TSM	Ikke relevant	Siden 1978	21,2	
Cypern og Malta	Ikke relevant	Siden 1976	1,4	
Slovenien	20	1993-1997	4,2	

Tabel 2

Oversigt over Rettens seneste bemærkninger om støtte i form af rentegodtgørelser

Foranstaltninger	Rettens dokumenter
SMV-faciliteten	Bemærkninger under udarbejdelse
Artikel 56, stk. 2, KS	Årsberetningerne vedrørende EKSF for regnskabsårene 1996, (EFT C 380 af 15.12.1997), 1995 (EFT C 377 af 13.12.1996) og 1993 (EFT C 346 af 7.12.1994)
NIC/EIB-lån til genopbygning efter jordskælv	Årsberetningerne for regnskabsåret 1996 (EFT C 348 af 18.11.1997, punkt 18.7-18.24), 1994 (EFT C 303 af 14.11.1995, punkt 8.3-8.23), 1993 (EFT C 327 af 24.11.1994, punkt 10.3-10.19) og 1991 (EFT C 330 af 15.12.1992, punkt 12.12-12.48)
Irland	Bemærkninger under udarbejdelse
EUf	EUf-DAS'en for 1996 (EFT C 348 af 18.11.1997, punkt 22.46), 1995 (EFT C 395 af 31.12.1996, punkt 3.9, 3.69 og 3.77) og 1994 (EFT C 352 af 30.12.1995, punkt 3.9 og 3.29) Årsberetningerne for regnskabsårene 1993 (EFT C 327 af 24.11.1994, punkt 15.87 ff.) og 1991 (EFT C 330 af 15.12.1992, punkt 17.42 ff.)
Tredjelande i Middelhavsområdet	Særberetning nr. 1/98 (EFT C 98 af 31.3.1998, punkt 137-149) og nr. 3/91 (EFT C 252 af 26.9.1991, navnlig punkt 4.21)

Revisionsområdet

1.6. Revisionen omfattede den samlede støtte i form af rentegodtgørelser finansieret over Den Europæiske Unions almindelige budget, EKSF's aktionsbudget eller EUf. Retsgrundlaget for de fleste af disse foranstaltninger er rådsafgørelser. Foranstaltninger til fordel for tredjelande indgår som regel i aftaler, konventioner eller protokoller undertegnet med disse tredjelande. Princippet for denne støtte er at mindske modtagernes finansielle byrde ved i deres sted at betale eller ved at refundere en del af de skyldige renter af visse lån, som modtagerne har optaget.

1.7. Nogle rentegodtgørelser omhandles ikke i denne beretning, bl.a. følgende:

- a) Størstedelen af foranstaltningerne i form af rentegodtgørelser, der ikke er opført separat på en budgetpost, og som er postet i budgettet under andre støtteformer.
- b) Rentegodtgørelser udbetalt af nationale organer inden for rammerne af strukturfondene og EFRU's »kvasirentegodtgørelser«, der udbetales på grundlag af lån, modtagerne har indgået, men i form af støtte.

BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

2.1. Tabel 3 er en oversigt over foranstaltningerne i form af rentegodtgørelser fordelt på mål. Mål og betingelser for støtten i form af rentegodtgørelser — f.eks. kriterierne for støtteberettigelse — er meget forskellige og har meget få fællestræk, bl.a. fordi de økonomiske forhold varierer meget fra foranstaltning til foranstaltning.

2.2. Beregnings-, udbetalings- og regnskabsføringsmetoderne varierer derfor betydeligt fra foranstaltning til foranstaltning. Kun rentegodtgørelser udbetalt inden for rammerne af EUf og i Middelhavslandene, Malta, Cypern og Slovenien har mange ligheder.

2.3. Den årlige rentegodtgørelsessats er på mellem 1,5 % og 4 % af det godtgjorte beløb for et tidsrum på mellem fem år og op til lånenes samlede løbetid. Der er særlige regler for de transeuropæiske net (TEN), eftersom rentegodtgørelsen kan nå op på 100 % af renterne over fem år (jf. punkt 2.11).

2.4. Tabel 1 er finansielle data vedrørende foranstaltningerne i form af rentegodtgørelser. De omtales kort nedenfor.

Den midlertidige SMV-facilitet

2.5. Rentegodtgørelser i forbindelse med lån, EIB yder til små og mellemstore virksomheder inden for rammerne af den midlertidige lånefacilitet⁽¹⁾, ydes med det formål at styrke de europæiske SMV's konkurrenceevne og at fremme oprettelsen af arbejdspladser. Rentegodtgørelserne er på 2 % om året i en periode på højst fem år. Lånene skal mindst løbe i fem år og kan maksimalt dække 75 % af investeringerne. Der kan højst ydes 3 000 ECU i rentegodtgørelser pr. oprettet arbejdsplads.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 94/217/EF af 19. april 1994 om rentegodtgørelser fra Fællesskabet på lån ydet til små og mellemstore virksomheder af Den Europæiske Investeringsbank som led i dennes midlertidige lånefacilitet, EFT L 107 af 28.4.1994, s. 57.

Tabel 3

Oversigt over foranstaltningerne i form af rentegøtgørelser fordelt på mål

Mål	Foranstaltning	Lånenes oprindelse	Rentegøtgørelsernes oprindelse	Årlig rentegøtgørelsessats	Rentegøtgørelsernes løbetid	Specifikke grænser for rentegøtgørelserne	Mellemed	Modtagere
Oprettelse af arbejdspladser	SMV-faciliteten	EIB	EF	2 %	5 år	— 3 000 ECU pr. oprettet arbejdsplads — 81 000 ECU pr. virksomhed (små virksomheder) — 7,5 % af investeringen	EIB, agenter og banker	SMV i EU
	Artikel 56, KS	Kommissionen	EKSF	3 %		— 2 000 ECU pr. oprettet arbejdsplads	Banker	Virksomheder i EKSF-områderne
Genopbygning af katastroferamte områder	NIC/EIB — jordskælv	EIB eller Kommissionen	EF	3 %	10 år	Ikke relevant	EIB	Offentligretlige organer i de jordskælvsramte områder
	Madeira	EIB		3 %	12 år	Ikke relevant	EIB og den autonome region Madeira	
Fredsbestræbelser i en region	Irland	EIB	EF	4 % derefter 3 %	5 år	— omkostninger ved projektet < 12 mio. ECU — lån < 50 % af projektet — lån mellem 15 000 ECU og 3 mio. ECU i Nordirland og mellem 15 000 ECU og 1 mio. ECU i de tilgrænsende counties	Nationale organer og banker	SMV og andre, der investerer i det pågældende område
Udvikling af trans-europæiske net	TEN	EIB eller andre banker	EF	Formålsløs	5 år	— rentebeløbet i fem år — 10 % af projektomkostningerne	EIB eller andre banker	Offentligretlige organer og privatretlige virksomheder
Mindskelse af skævheder i EØS	EØS-FM	EIB	EF gennem EØS-FM	2 %	10 år	Ikke relevant	EIB	Offentligretlige organer
Finansielt samarbejde med tredjelande	6. og 7. EUF	EIB	EUF	Mellem 3 % og 6 %	Maksimalt 25 år	Ikke relevant	EIB	AVS-lande og OLT
	MTL/MEDA/TSM		EF	Mellem 1,5 % og 3 %	Gennemsnitligt 15-20 år			Berørte tredjelande
	Cypern, Malta, Slovenien							

Rentegodtgørelser i henhold til artikel 56, KS

2.6. Omstillingslån i medfør af artikel 56, stk. 2, litra a), KS ⁽²⁾, er beregnet til virksomheder i EKSF-områder, der foretager job-skabende investeringer. De seneste år har rentegodtgørelserne været på 3 % om året i fem år og har højst kunnet beløbe sig til 2 000 ECU pr. oprettet arbejdsplads.

2.7. Da EKSF-traktaten udløber i 2002, blev de sidste forpligtelser vedrørende denne foranstaltning indgået i 1997 (for 1,8 mio. ECU), og Kommissionen skal nu kun afholde betalinger eller foretage annulleringer eller tilbagesøge beløb i forbindelse med de indgåede forpligtelser, hvor restbeløbet androg 210 mio. ECU pr. 31. december 1997. De seneste år har Retten fremsat bemærkninger om denne foranstaltning ⁽³⁾.

NIC/EIB-lån til genopbygning efter jordskælv

2.8. Rentegodtgørelserne til fordel for genopbygningen af katastroferamte områder efter jordskælv, der fandt sted i Italien i 1980 ⁽⁴⁾ og i Grækenland i 1981 ⁽⁵⁾ og 1986 ⁽⁶⁾, blev ydet til genopbygningen af produktionsapparatet og genrejsningen af den økonomiske og sociale infrastruktur i disse områder. Rentegodtgørelserne er på 3 % om året i lånenes fulde løbetid (ti år) og udbetales hvert halve år af Kommissionen til EIB som supplement til den nedsatte rentesats, modtagerne betaler. De seneste år har Retten fremsat bemærkninger om denne foranstaltning ⁽⁷⁾.

⁽²⁾ Artikel 56, stk. 2, litra a), i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF).

⁽³⁾ Rettens årsberetninger vedrørende EKSF for regnskabsårene 1993 (EFT C 346 af 7.12.1994), 1995 (EFT C 377 af 13.12.1996) og 1996 (EFT C 380 af 15.12.1997).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 81/19/EØF af 20. januar 1981 om Fællesskabets ekstraordinære hjælp til genopbygning af de katastroferamte områder i Italien efter jordskælvet i november 1980, EFT L 37 af 10.2.1981, s. 21.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 81/1013/EØF af 14. december 1981 om Fællesskabets ekstraordinære hjælp til genopbygning af de katastroferamte områder i Grækenland efter jordskælvet i februar/marts 1981, EFT L 367 af 23.12.1981, s. 27.

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 88/561/EØF af 7. november 1988 om ekstraordinær hjælp fra Fællesskabet til genopbygning af de områder i Grækenland, der blev ramt af jordskælvne i september 1986, EFT L 309 af 15.11.1988, s. 32.

⁽⁷⁾ Rettens årsberetninger med bemærkninger om NIC/EIB-lån til genopbygning efter jordskælv: årsberetninger for regnskabsårene 1996 (EFT C 348 af 18.11.1997, punkt 18.7-18.24), 1994 (EFT C 303 af 14.11.1995, punkt 8.3-8.23), 1993 (EFT C 327 af 24.11.1994, punkt 10.3-10.19) og 1991 (EFT C 330 af 15.12.1992, punkt 12.12-12.48).

Genopbygning på Madeira

2.9. Lånet til genopbygning af de områder på Madeira, der blev ramt af en cyklon i oktober 1993 ⁽⁸⁾, tager sigte på at mildne de økonomiske og sociale konsekvenser af katastrofen for befolkningen. Midlerne skal finansiere projekter vedrørende vejinfrastrukturer, udbedring af bjergskrånninger, vandforsyning, et vandkraftværk samt boliger. Disse arbejder har været i gang siden 1993. Rentegodtgørelsen er på 3 % om året i 12 år.

Fredsprogrammet i Irland

2.10. Blandt de ca. 30 foranstaltninger fastsat i fællesskabsinitiativet ⁽⁹⁾ i forbindelse med »det særlige støtteprogram for fred og forsoning i Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland, 1995-1999« er sigtet med det initiativ, der omfatter rentegodtgørelser, specifikt at fremme produktive investeringer, der gør det muligt at oprette og bevare arbejdspladser. Ved beregningen af rentegodtgørelserne, der i 1995-1997 var på 4 % om året og på 3 % om året i 1998 og 1999, blev antallet af oprettede eller bevarede arbejdspladser imidlertid ikke taget i betragtning.

De transeuropæiske net

2.11. Rentegodtgørelserne, der indgår i fællesskabsstøtten til transeuropæiske net (TEN) ⁽¹⁰⁾, udgjorde på tidspunktet for vedtagelsen af denne beretning kun en mindre del af de fire støtteformer, denne foranstaltning omfatter. Støtten tager sigte på at fremme de nationale transportnets sammenkobling og interoperabilitet ⁽¹¹⁾ samt adgangen til disse net. Rentegodtgørelserne kan nå op på 100 % af de af modtageren betalte renter de første fem år af lånets løbetid, forudsat at de ikke overstiger 10 % af de samlede omkostninger ved projektet.

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 95/250/EF af 29. juni 1995 om ekstraordinær hjælp fra Fællesskabet til genopbygning af de områder på Madeira, der blev ramt af en cyklon i oktober 1993, EFT L 159 af 11.7.1995, s. 16.

⁽⁹⁾ Kommissionens afgørelse C(96)1592 af 23. juli 1996 og C(95)1789 af 28. juli 1995 om EFRU's, FSR's, EUGFL, Garantisektionens og FIUF's deltagelse i et fællesskabsinitiativ vedrørende fred og forsoning i Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland.

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2236/95 af 18. september 1995 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for transeuropæiske net, EFT L 228 af 23.9.1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ Der ydes ikke støtte i form af rentegodtgørelse til andre net end transportnet, dvs. telekommunikation og energi.

EØS-finansieringsmekanismen

2.12. Kommissionen overfører hvert år beløb til Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes finansieringsmekanisme (EØS-FM) ⁽¹²⁾. Beløbene udgør ca. 80 % af mekanismens indtægter og svarer til de bidrag, Østrig, Finland og Sverige tidligere betalte, og som EU har afholdt siden disse tre landes tiltrædelse af EU. EØS-FM udbetaler støtte og rentegodtgørelser for at mindske de økonomiske og sociale skævheder mellem regionerne i EU. Projekter, der gennemføres i Grækenland, Irland, Portugal og visse spanske regioner, er støtteberettigede. Støtten ydes fortrinsvis til projekter inden for miljø, transport og uddannelse ⁽¹³⁾.

2.13. Rentegodtgørelserne er 2 % om året i højst ti år. Ved udbetalingen af et lån hæver EIB det samlede beløb for de tilsvarende rentegodtgørelser, opgjort til nutidsværdi, på EØS-FM's løbende konto i EIB. Enten udbetaler EIB beløbet til modtageren, der efterfølgende betaler renter til Banken til den fulde rentesats, eller EIB lader beløbet blive stående. I dette tilfælde betaler låneren EIB renter til en lavere sats.

6. og 7. EUF

2.14. 6. og 7. Europæiske Udviklingsfond ⁽¹⁴⁾ yder udviklingsbistand til lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) samt oversøiske lande og territorier (OLT), bl.a. i form af rentegodtgørelser. Finansiering af produktive projekter og programmer til fremme af industri, agroindustri, turisme, minedrift og energi samt transport og telekommunikation inden for disse sektorer skal prioriteres højest.

2.15. Principielt er rentegodtgørelserne på sådanne lån på 4 % i hele lånets løbetid, men de tilpasses således, at den rentesats, låneren skal bære, er på 3-6 %. Denne låner er imidlertid ofte et medlem (centralbank eller forretningsbank), der låner ud til de endelige modtagere til en sats, der navnlig på grund af den anvendte valuta kan være meget højere ⁽¹⁵⁾

2.16. For et givet lån betaler Kommissionen EIB rentegodtgørelserne opgjort til nutidsværdi og svarende til de beløb, der skal betales de følgende år, hver gang renterne på lånet forfalder til betaling. Den del af beløbet, der vedrører de følgende regnskabsår, fremgår ikke af EUF's regnskaber, fordi Kommissionen har valgt at anvende kasseregnskabsprincippet.

Finansielt samarbejde med Middelhavslandene, Cypern, Malta og Slovenien

2.17. Der ydes rentegodtgørelser inden for rammerne af det finansielle samarbejde (MTL) med alle tredjelande i Middelhavsområdet ⁽¹⁶⁾, visse protokoller om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i det sydlige Middelhavsområde ⁽¹⁷⁾ (TSM), ledsageforanstaltninger i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet ⁽¹⁸⁾ (MEDA, der med virkning fra 1. januar 1997 har erstattet MTL til TSM), og visse finansprotokoller, som Fællesskabet har indgået med Malta ⁽¹⁹⁾, Cypern ⁽²⁰⁾ og Slovenien ⁽²¹⁾. Som det er tilfældet med EUF, udbetales og regnskabsføres beløbet svarende til rentegodtgørelserne opgjort til nutidsværdi.

⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1763/92 af 29. juni 1992 om finansielt samarbejde af interesse for alle tredjelande i Middelhavsområdet, EFT L 181 af 1.7.1992, s. 5, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1735/94 af 11. juli 1994, EFT L 182 af 16.7.1994, s. 6.

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1762/92 af 29. juni 1992 om gennemførelse af protokollerne om finansielt og fagligt samarbejde indgået af Fællesskabet med tredjelandene i Middelhavsområdet, EFT L 181 af 1.7.1992.

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 af 23. juli 1996 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (MEDA) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet, EFT L 189 af 30.7.1996, s. 24.

⁽¹⁹⁾ — Rådets forordning (EØF) nr. 939/76 af 23. april 1976 om indgåelse af finansprotokollen om fastsættelse af visse bestemmelser vedrørende aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta, EFT L 111 af 28.4.1976, s. 1.

— Rådets afgørelse 89/378/EØF af 12. juni 1989 om indgåelse af protokollen om finansielt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Malta, EFT L 180 af 27.6.1989, s. 46.

⁽²⁰⁾ — Rådets forordning (EØF) nr. 2760/78 af 23. november 1978 om indgåelse af finansprotokollen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Cypern, EFT L 332 af 29.11.1978, s. 1.

— Rådets forordning (EØF) nr. 787/84 af 26. marts 1984 om indgåelse af protokollen om finansielt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Cypern, EFT L 85 af 28.3.1984, s. 37.

— Rådets afgørelse 90/153/EØF af 26. februar 1990 om indgåelse af protokollen om finansielt og teknisk samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Cypern, EFT L 82 af 29.3.1990, s. 32.

⁽²¹⁾ Rådets afgørelse 93/408/EØF af 19. juli 1993 om indgåelse af protokollen om finansielt samarbejde mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Slovenien, EFT L 189 af 29.7.1993, s. 152.

⁽¹²⁾ Del VIII — Finansieringsmekanisme — i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, EFT L 1 af 3.1.1994, s. 28.

⁽¹³⁾ Protokol nr. 38 om finansieringsmekanismen — tilknyttet som bilag til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

⁽¹⁴⁾ Tredje AVS-EØF-konvention, undertegnet i Lomé den 8. december 1984, EFT L 86 af 31.3.1986.

⁽¹⁵⁾ Særberetning nr. 24/98 om transaktioner med risikovillig kapital finansieret over EUF's midler, EFT C 389 af 14.12.1998, punkt 3.

BEMÆRKNINGER OM FORVALTNING, REGNSKABSFØRING OG KONTROL AF RENTEGODTGØRELSE

3.1. Tabel 1 er en oversigt over 13 foranstaltninger, hvoraf de ni forvaltes af EIB. Bemærkningerne i punkt 3.2-3.7 går kun på de rentegodtgørelser, som EIB forvalter i henhold til Kommissionens mandat.

Beløbene udbetalt til modtagerne

3.2. Størrelsen af den støtte, de endelige modtagere får udbetalt, afhænger af de finansielle mellemlid, eftersom de kan få del i rentegodtgørelserne ved at regulere rentesatsen eller andre elementer i de lån, de tilbyder (f.eks. provision, valutakurs eller valørdage). Der er dermed risiko for, at de finansielle mellemlid beregner sig en højere rente end fastsat, og at støtten til modtagerne uretmæssigt nedsættes tilsvarende.

3.3. Eftersom Kommissionen har delegeret forvaltningen af rentegodtgørelserne til EIB, kontrollerer den ikke betingelserne for de lån, der i givet fald udbetales af de finansielle mellemlid. I øvrigt har den almindeligvis ikke engang de nødvendige oplysninger til at foretage sådan kontrol. Hertil kommer, at ikke alle banker kan udbetale rentegodtgørelser, men kun et begrænset antal udvalgt af EIB, og det kan påvirke konkurrencen i sektoren.

3.4. I de tilfælde, hvor lånene ydes over lån optaget direkte med henblik på udlån, bør rentemarginalen kontrolleres. Kommissionen tilbyder EKSF-lån på lige så gunstige vilkår, som den selv opnår som førsteklases låntager, også når den kan opnå mere fordelagtige refinansieringer af igangværende transaktioner. Retten har ikke mulighed for at revidere EIB's rentemarginal på udlån af lånte midler. Det er ikke fastsat i lånekontrakterne, at betingelserne kan ændres, så låntagerne kan tilbydes gunstigere vilkår i tilfælde af en positiv markedsudvikling.

3.5. Når der ydes EIB-lån af EIB's egne midler sammenlignes rentesatserne ikke med markedsrenterne. EIB har særlige privilegier⁽²²⁾ og monopol på tildeling af visse rentegodtgørelser, og derfor kan markedskræfternes frie spil ikke sikre, at EIB's rente-

⁽²²⁾ Protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, tilknyttet som bilag til Bruxelles-traktaten af 8. april 1965.

marginaler holdes inden for de grænser, der er fastsat i Bankens vedtægter⁽²³⁾. Der er i øvrigt en sammenhæng mellem dette spørgsmål og EIB's viderefakturering af administrationsomkostninger for Bankens forvaltning⁽²⁴⁾ i henhold til Kommissionens mandat og for dennes regning, jf. Rettens bemærkninger i årsberetningen for regnskabsåret 1994 (punkt 8.36-8.43) og 1993 (punkt 10.26-10.30).

De EIB-forvaltede projekters støtteberettigelse og overvågningen af dem

3.6. I de fleste tilfælde er det EIB, der udvælger de projekter, der kan ydes lån med rentegodtgørelse til, og kontrollerer, om de er støtteberettigede. Kommissionen har undertiden intet kendskab til projekterne eller de endelige modtagere og bliver derfor stillet over for et fait accompli. Det sker også, at det er Kommissionen der træffer afgørelse om støtte på grundlag af oplysninger fra EIB, men i praksis godkender den så blot de forslag, den får forelagt af Banken⁽²⁵⁾.

3.7. Når EIB indsender situationsrapporter til Kommissionen om de igangværende investeringer — hvilket Banken ikke altid gør — analyserer Kommissionen dem ikke. Kommissionens interesse for disse dokumenter er meget begrænset. Den mener nemlig ikke, at det er dens opgave at gøre et arbejde om, som EIB allerede har udført, og betragter som den væsentligste risiko ved disse transaktioner, at lånene ikke bliver tilbagebetalt, hvilket EIB imidlertid fører omhyggeligt tilsyn med. Og endelig mener Kommissionen, at der ofte er tale om relativt begrænsede budgetudgifter, navnlig når rentegodtgørelserne ledsages af andre mere omkostningskrævende foranstaltninger.

Rentegodtgørelsernes effektivitet

3.8. I de fleste tilfælde er der ingen direkte sammenhæng mellem rentesatsen på lån med rentegodtgørelse og markedsrenten, som svinger meget efter lånets løbetid, og hvilket land der er tale om. Rentesatsen på lån med rentegodtgørelse fastsættes ikke på grundlag af en analyse af, hvor renteniveauet skal ligge, for at rentegodtgørelsen virkelig skal fungere effektivt.

⁽²³⁾ Artikel 2 i EIB's vedtægter, hvori henvises til artikel 198 E i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Det fastsættes heri, at EIB yder lån og garantier uden sigte på fortjeneste.

⁽²⁴⁾ EIB kan tage en forvaltningsprovision i forbindelse med forvaltningen af visse transaktioner, der skal dække de faktiske omkostninger ved denne forvaltning. Retten har aldrig fået tilstrækkelige oplysninger til selv at kunne sikre sig, at denne regel overholdes.

⁽²⁵⁾ I forbindelse med samarbejdet med Middelhavslandene undersøger Kommissionen selv sagerne.

3.9. Målene for de fleste af de berørte foranstaltninger er defineret meget generelt. Derfor, og når der heller ikke er sat tal på målene, er det vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang målene faktisk er opfyldt.

3.10. I praksis nøjes Kommissionen med at registrere de gennemførte projekter og de afholdte udgifter. Efter Rettens opfattelse er en høj udnyttelsesgrad ikke ensbetydende med effektivitet. Om denne form for støtte kan give positive resultater (hvilket ikke er det samme som effektivitet), afhænger nemlig bl.a. af, om den er et interessant tilbud ikke kun for de endelige modtagere, men også for de finansielle mellemlid. Men de finansielle mellemlid »markedsfører« støtten under hensyntagen til deres egne interesser (f.eks. for at tiltrække nye interessante kunder eller for at holde på de kunder, de allerede har), og selv om disse interesser ikke er i modstrid med målene for EU-støtten, svarer de ikke nødvendigvis til dem.

3.11. For de to foranstaltninger, der er betinget af oprettelse af arbejdspladser (SMV-faciliteten og lån i henhold til artikel 56, KS), anvendes antallet af oprettede arbejdspladser som effektivitetskriterium. Kommissionen fremlægger imidlertid resultaterne i statistisk form uden at analysere årsagssammenhængen mellem de oprettede arbejdspladser og de udbetalte rentegodtgørelser. Retten har foretaget undersøgelser omfattende en række støttemodtagere og er nået frem til følgende konklusion om disse to foranstaltninger: Den faktiske effekt af rentegodtgørelserne har stort set været lig nul, og de har snarere betydet en ekstrafortjeneste for modtagerne, som af andre årsager har foretaget jobskabende investeringer og dermed har kunnet opnå fællesskabsstøtte.

Regnskabsføringen af rentegodtgørelserne

3.12. Kommissionen regnskabsfører i de fleste tilfælde de rentegodtgørelser, den udbetaler til EIB, uden at kontrollere beregningerne. Den kontrollerer ikke engang beregningerne, når rentegodtgørelserne udbetales som forskud og beregnes til nutidsværdi. Under gennemgangen af sagsakterne i Kommissionen har Retten ikke fundet spor af kontrol før regnskabsføring.

3.13. I forbindelse med det almindelige budget og EUF (det forholder sig anderledes med EKSF's aktionsbudget) regnskabsføres udgifterne i form af rentegodtgørelser, når der indgås forpligtelser for dem, og derefter, når de udbetales. Når beløbet udbetalt til EIB for et lån med flere års løbetid svarer til nutidsværdien af de samlede rentegodtgørelser (jf. punkt 2.15), opfører Banken den del af beløbet, der vedrører de følgende regnskabsår, på passivsiden, så længe den har beløbet stående (321,6 mio. ECU i rentegodtgørelser modtaget som forskud pr. 31. december 1997), da den kunne

blive nødsaget til at tilbagebetale en del af beløbet til EF eller EUF, f.eks. hvis de lån, som rentegodtgørelserne er knyttet til, tilbagebetales før forfaldstid. Til gengæld har hverken EF eller EUF indikatorer (f.eks. fordringer eller fordringsoverslag), der tvinger dem til at være opmærksomme på, hvad der sker med rentegodtgørelserne, efter at de er udbetalt, eftersom de tilsvarende beløb ikke opføres på aktivsiden på EF's ⁽²⁶⁾ eller EUF's balance.

3.14. Problemet er et andet i forbindelse med SMV-faciliteten, for rentegodtgørelserne blev udbetalt samlet som forskud (93,5 mio. ECU fra 1994 til 1996). Det skyldtes hovedsagelig, at der var midler til rådighed på budgettet. EIB udbetalte beløbene til modtagerne (93,4 mio. ECU) i perioden 1995-1998. Denne tidsforskydning fremgår ikke af EU's regnskaber. Pr. 31. december 1997 androg de rentegodtgørelser, der endnu ikke var udbetalt til modtagerne, 0,1 mio. ECU. Endvidere var renteindtægterne af midlerne på den løbende konto i EIB (ca. 9 mio. ECU) ikke blevet fastlagt som budgetindtægt.

3.15. For så vidt angår NIC-lånene til genopbygning efter jordskælv og Madeira-lånet, betales rentegodtgørelserne hver gang, der forfalder renter. I overensstemmelse med kasseregnskabsprincippet regnskabsføres godtgørelser for påløbne renter, som endnu ikke er forfaldet til betaling, ikke. Endvidere er de ikke-påløbne renter, der skal betales senere, og som pr. 31. december 1997 androg i alt 6,1 mio. ECU for NIC-lånene til genopbygning efter jordskælv og 3,3 mio. ECU for Madeira-lånet, ikke medtaget uden for balancen.

3.16. Det fremgår af de tre foregående punkter, at samme økonomiske realitet afspejles forskelligt i regnskaberne alt efter den tekniske opbygning af foranstaltningerne. Man kan ikke danne sig et klart billede af forholdene ved at læse regnskaberne.

KONKLUSION

4.1. Kommissionen bør for at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af rentegodtgørelserne:

- sikre sig, at finansielle mellemlid ikke kræver alt for høje renter; sådanne finansielle mellemlid bør udvælges på et gennemskueligt og rimeligt grundlag, så det undgås, at visse finansieringsinstitutter stilles gunstigere end deres konkurrenter
- evaluere foranstaltningernes effektivitet, dvs. måle såvel målopfyldelsesgraden, når det er muligt (jf. punkt 3.9), som rentegodtgørelsernes faktiske effekt (jf. punkt 3.10-3.11).

⁽²⁶⁾ Rettens revisionserklæring om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget for regnskabsåret 1997, EFT C 349 af 17.11.1998, punkt 8.6-8.7.

4.2. Regnskabsføringen af rentegodtgørelserne i EU's og EUF's regnskaber kunne harmoniseres bedre, så det blev lettere at læse regnskaberne, som bør indeholde mere fuldstændige oplysninger (jf. punkt 3.13-3.16). Endvidere bør Kommissionen kontrollere beregningerne af de anvendte kalkulationsrenter og undersøge, om de er berettigede (jf. punkt 3.12).

4.3. Når EIB fordeler rentegodtgørelserne (jf. tabel 1), foretager Kommissionen så godt som ingen kontrol og forlader sig alt for meget på EIB. Delegering af forvaltning betyder ikke delegering af ansvar, og derfor bør Kommissionen:

— sikre sig, at rentegodtgørelsesbeløbet svarer til den støtte, som de endelige modtagere rent faktisk modtager, fratrukket den fastsatte rentemarginal (jf. punkt 3.2-3.5)

— systematisk sikre sig, at de planlagte investeringer er støtteberettigede, og at modtagerne opfylder lånebetingelserne (jf. punkt 3.6)

— i rette tid sikre sig, at de gennemførte investeringer eller de investeringer, der er ved at blive gennemført, svarer til overslagene (jf. punkt 3.7).

4.4. Hele dette problemkompleks bør behandles ud fra en horisontal synsvinkel. Kommissionen bør indføre centraliseret kontrol af den økonomiske forvaltning af rentegodtgørelserne og af alle banklignende instrumenter generelt, så det sikres, at disse instrumenter forvaltes mere ensartet, og også, at der redegøres mere ensartet for dem i regnskaberne. Det ville desuden lette samarbejdet med EIB, fordi det ville betyde, at EIB ikke længere ville have så mange forskellige kontaktpersoner i Kommissionen, og samtidig ville det styrke kontrollen af den forvaltning, Banken er ansvarlig for på vegne af Kommissionen.

Vedtaget af Revisionsretten i Luxembourg på mødet den 16. og 17. juni 1999.

På Revisionsrettens vegne

Jan O. KARLSSON

Formand for Retten

I dennes fravær underskrevet af
Bernhard FRIEDMANN

Fungerende formand

FORKORTELSER

AVS	Landene i Afrika, Vestindien og Stillehavet
EIB	Den Europæiske Investeringsbank
EKSF	Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
EUF	De Europæiske Udviklingsfonde
EFRU	Den Europæiske Fond for Regionaludvikling
MEDA	Ledsageforanstaltninger i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet
EØS-FM	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdes finansieringsmekanisme
NIC	Det ny fællesskabsinstrument
SMV	Små og mellemstore virksomheder
TSM	Tredjelandene i det sydlige Middelhavsområde
MTL	Tredjelandene i Middelhavsområdet
OLT	Oversøiske lande og territorier
TEN	Transeuropæiske net
EU	Den Europæiske Union

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

Rapporten anlægger en horisontal strategi i sin analyse og evaluering af en række foranstaltninger vedrørende rentegodtgørelse, som ikke blot er ret forskellige med hensyn til mål og betingelser for støtteberettigelse, men også vanskeligt sammenlignelige. De vedrører således forskellige økonomiske realiteter, som ikke er tidsmæssigt sammenfaldende, og den enkelte foranstaltnings berettigelse er i vid udstrækning bestemt af den generelle politiske og økonomiske sammenhæng, den indgår i. Kommissionen mener ligesom Retten, at disse parametre må tages i betragtning ved evalueringen af foranstaltningernes effektivitet, virkning og forvaltning.

BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

6. og 7. EUF

2.15. For ikke at forårsage forvriddinger på kapitalmarkederne anvendes støtten til formål, der supplerer den finansielle transaktion (forøgelse af mellemlenedes kapacitet, forbedring af projekt-evalueringen, delvis dækning af valutarisiko mv.). Dette er årsagen til forskellene mellem de rentesatser, der indrømmes mellemlenede og de endelige modtagere.

BEMÆRKNINGER OM FORVALTNING, REGNSKABSFØRING OG KONTROL AF RENTEGODTGØRELSE

3.1. I tilfælde, hvor Kommissionen direkte forvalter rentegodtgørelser og foretager de tilknyttede betalinger, som i forbindelse med Madeira eller transeuropæiske net, er den selvfølgelig helt bekendt med den endelige modtagers identitet og med de nærmere omstændigheder ved den aktivitet, der støttes.

Med hensyn til transeuropæiske net skal der mindes om, at Kommissionen på eget initiativ har udarbejdet et sæt retningslinjer (som Retten har modtaget) for anvendelse og forvaltning af rentegodtgørelser under budgetpost B5-7 0 0. Disse retningslinjer, hvis formål var at sikre gennemsigtighed i procedurerne og muliggøre en passende kontrol af den fysiske og finansielle gennemførelse, blev formelt vedtaget af medlemsstaterne i 1997 i Udvalget

vedrørende Finansiell Bistand til Transeuropæiske Net. Retningslinjerne skulle specielt sikre ensartethed mellem traditionel direkte støtte og rentegodtgørelser, når det gælder forudgående evaluering og kontrol af projekter. Derfor indsamler Kommissionen både fysiske og finansielle data vedrørende projekternes udvikling.

Beløbene udbetalt til modtagerne

3.2-3.5. De finansielle mellemlid kan ikke manipulere med rentesats, provision, valutakurs og valørdage. De finansielle markeder og finansielle institutioner anvender rent faktisk regler og procedurer, som i vid udstrækning er gennemsigtige. Modtagerne har mulighed for at sammenligne forskellige mellemlids betingelser, hvad enten de pågældende lån er med eller uden rentegodtgørelser. Det er klart, at da de finansielle mellemlid bærer risikoen i forbindelse med den endelige låners solvens, afpasser de lånebetingelserne herefter. Dette gælder, hvad enten forvaltningen af lån og støtte er uddelegeret til EIB eller varetages af Kommissionen.

EIB arbejder med omfattende netværk af mellemlid i alle de lande, hvor den har aktiviteter, i overensstemmelse med artikel 16 i dens statut, og der tages uden tvivl hensyn hertil, når EIB pålægges opgaven med at tildele rentegodtgørelser, som er besluttet af EU. F.eks. er EIB nok det eksterne agentur, som har det mest omfattende netværk af bankkontakter og -forbindelser i AVS-landene, idet den blot under Lomé IVa finansierer ca. 70 kreditlinjer, som er åbnet for ca. 50 finansielle institutioner i AVS-landene.

Desuden anvender EIB strenge kriterier for kvalitet og solvens, når den udvælger sine finansielle mellemlid. Det er klart, at EU-støtte af begrænset omfang og varighed ikke kan formidles gennem et ubegrænset antal finansielle mellemlid. Af forskellige grunde er det ikke alle de mellemlid, der opfylder EIB's kriterier, som går ind på at forvalte globallån eller rentegodtgørelser.

Hvad angår rentesatsen for lån ydet af EIB's egne midler er Banken bundet af artikel 19 i sin statut, og den er undergivet kontrol. Den skala af rentesatser, som Banken anvender for sine lån af egne midler, skal godkendes og kontrolleres af dens bestyrelse, hvor Kommissionen er repræsenteret med et fast medlem og en suppleant.

EIB videreudlåner midler til en rente, der afspejler dens egen fremtrædende stilling på markedet, plus en mindre margen til dækning af omkostninger i overensstemmelse med dens forpligtelse i hen-

hold til traktaten. Ellers fastsættes renterne på EIB-lån i overensstemmelse med markedsbetingelserne. Rentesatserne er normalt faste, men kan også være reviderbare, variable eller konvertible alt efter kundens ønsker, og de kan fastsættes enten efter undertegnelsen af finansieringskontrakten eller efter hver enkelt udbetaling (aftale med åben rente). Metoden til fastsættelse af rentesatser er den samme for alle lande og sektorer. De valutaer, i hvilke udbetalingerne sker, afhænger af EIB's beholdninger og af lånerens ønsker.

EIB underretter Kommissionen om administrationsomkostningerne i forbindelse med de forskellige aktiviteter, den forvalter for Kommissionen. Kommissionen fremsender en oversigt over disse omkostninger til Retten.

Ved kontrollen af de godtgørelser, der er ydet inden for rammerne af artikel 56, stk. 2, litra a), i EKSF-traktaten, har Kommissionen kun konstateret meget få tilfælde, hvor de fastsatte betingelser ikke har været overholdt af de finansielle mellemlid.

De EIB-forvaltede projekters støtteberettigelse og overvågningen af dem

3.6-3.7. Rentegodtgørelserne under de programmer, der er omhandlet i Rettens rapport, vedrører ikke blot EIB-lån, men også lån fra andre offentlige kilder (f.eks. regeringslån) og ikke mindst private kilder. I denne forbindelse forekommer det ikke relevant at drage generelle konklusioner om hverken Kommissionens kontrol af støtteberettigelse eller om dens kontrol med projekter. Der findes ikke nogen enkeltstående pålidelig metode til at måle effektiviteten af rentegodtgørelser. Endvidere er det vigtigt at notere sig, at Kommissionens evalueringsaktiviteter skal være tilpasset omstændighederne. Dette betyder, at rækkevidden af Kommissionens foranstaltninger til forudgående og løbende evaluering af individuelle projekter må afhænge af, hvorvidt udlåneren forventes at foretage en lignende kontrol. Sådanne overvejelser vil generelt være nødvendige i forbindelse med EIB-lån, eftersom EIB, i modsætning til en privat bank, har sin egen økonomiske evalueringsenhed og anvender detaljerede socioøkonomiske kriterier både i forbindelse med beslutningerne om støttetildeling og ved projektopfølgningen.

For så vidt angår EIB-lånetransaktionerne modtager Kommissionen fuldstændige oplysninger om de endelige modtagere. Rentegodtgørelser vedrørende EIB-lån af egne midler indrømmes i overensstemmelse med de forskellige forskrifter, mandater, afgørelser og aftaler, der gælder for tildelingen af sådanne midler. EIB's forvaltning af sådanne subsidierede lån og oplysningerne til dens mandatgiver, Kommissionen, er altid i overensstemmelse med Bankens tilsagn i forbindelse med det pågældende mandat og generelt med dens forpligtelser i henhold til EIB's statut. Kontrollen af støtteberettigelsen i forbindelse med EIB-lån af egne midler foretages i overensstemmelse med artikel 21 i EIB's statut, ifølge hvilken Kommissionen skal fremsætte en udtalelse inden godkendelsen af et lån.

I henhold til visse mandater findes der også udvalg i medlemsstaterne, som afgiver udtalelse om støtteberettigelse på grundlag af detaljerede rapporter.

De oplysninger, der er en forudsætning for afgørelserne om individuelle tildelinger, varierer alt efter lånenes beskaffenhed og mellemlidets operationelle kapacitet og tekniske knowhow. I forbindelse med globale lån til finansielle mellemlid uden for EU forbeholder Banken sig ofte en kontraktmæssig ret til at anmode om yderligere oplysninger om de endelige modtagere. Selv om Banken foretager periodiske stikprøver for at kontrollere, at betingelserne overholdes, anvender den ikke systematisk denne kontraktmæssige ret.

Hvad angår EIB-Edinburgh faciliteten, har Kommissionen modtaget en fuldstændig liste over alle de endelige modtagere af underlån. Da jobskabeskriterierne svarer til dem, der gælder for EKSF-lån, og dækker samme periode, er disse lister blevet analyseret og sammenlignet med modtagerne af EKSF-underlån. Kommissionen har konstateret et mindre antal tilfælde af potentiel dobbeltfinansiering, som nu undersøges og drøftes med EIB.

Hvad endelig angår det bredere spørgsmål om behandling af oplysninger, der modtages fra EIB, lægger Kommissionen vægt på selv at analysere disse oplysninger. Kommissionen underrettes regelmæssigt af Banken om udviklingen i projekterne, og der finder en dialog sted, hvis der opstår større problemer. Kommissionen er af den opfattelse, at dobbeltarbejde bør undgås.

Rentegodtgørelsernes effektivitet

3.8-3.11. De fleste foranstaltninger vedrører hele EU, og målsætningerne, hvad enten de er kvantificerbare eller ej, er nødvendigvis af global art. Ikke alle målsætninger (f.eks. styrkelse af den europæiske industris konkurrenceevne og fremme af små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med højteknologi) kan kvantificeres præcist. Dette gør dog ikke målsætningerne mindre vigtige.

På makroøkonomisk plan er den effektive rente kendt som en faktor, der har indflydelse på investeringsniveauet. Kommissionen vil ikke hævde, at dette er den eneste afgørende faktor i forbindelse med en modtagers beslutning om at indlede et investeringsprojekt. Rentegodtgørelser er snarere en del af et hele, der også omfatter foranstaltninger på lokalt, regionalt eller nationalt plan, og som sammen skaber et gunstigt miljø for at gennemførelsen af EU's prioriterede målsætninger.

Forbindelsen mellem rentegodtgørelser og investeringer kan ikke nødvendigvis kvantificeres, men dette betyder ikke, at der ikke er nogen årsagsforbindelse overhovedet.

Forskellige endelige modtagere har bekræftet, at den modtagne rentegodtgørelse har haft en positiv og betydelig indflydelse på investeringsbeslutningen. Med hensyn til København-faciliteten vil Kommissionen forelægge sin evalueringsrapport i den nærmeste fremtid. På nuværende tidspunkt forekommer det forhastet at drage generelle konklusioner om facilitetens effektivitet.

Kommissionen mener, at udnyttelsesgraden af en facilitet er én indikator blandt flere; den har dog aldrig anset anvendelsen af et bestemt instrument som det eneste effektivitetskriterium.

Regnskabsføring af rentegodtgørelserne

3.12. De kompetente tjenestegrene i Kommissionen kontrollerer beregningerne ved stikprøver.

3.13-3.16. Eftersom Rettens bemærkninger vedrører tre forskellige systemer, nemlig det almindelige budget, EKSF og EUF, forpligter Kommissionen sig til at undersøge, på hvilken måde de rentegodtgørelser, der er udbetalt som forskud til EIB, bedst kan regnskabsføres i de finansielle oversigter. Kommissionen vil også forsøge at harmonisere regnskabsproceduren for rentegodtgørelser, i det omfang de enkelte aftaler giver mulighed for det.

3.14. Kommissionen er enig med Retten i, at renteindtægterne af midlerne på den løbende konto i EIB burde være fastlagt som budgetindtægt.

KONKLUSION

4.1. Rentegodtgørelser ydes for at fremme en række forskellige målsætninger, hvor de økonomiske og politiske betingelser varierer betydeligt inden for EU. Det vil derfor ikke være rigtigt at give

afkald på støttemekanismernes forskelligartethed og den måde, de forvaltes på, blot for at få et ensartet system. Imidlertid har Kommissionen det generelle budgetmæssige og politiske ansvar for de pågældende foranstaltninger. Kommissionen er af den opfattelse, at de procedurer, der anvendes til gennemførelse af de pågældende mekanismer, er egnede, og at de sikrer, at EU-lovgivningen og de relevante regler overholdes.

4.2. Kommissionen forpligter sig til at undersøge, hvorledes udformningen af de finansielle oversigter kan forbedres og harmoniseres for så vidt angår rentegodtgørelser.

4.3. Samarbejdsaftalerne med EIB regulerer detaljeret uddelegeringen af det finansielle og tekniske arbejde til Banken, hvis mangeårige aktiviteter og solide knowhow på det finansielle område garanterer for kvaliteten. EIB forsyner Kommissionen med tilstrækkelige finansielle og tekniske data til, at der kan foretages en effektiv kontrol, dvs. med overholdelse af principperne om at undgå unødvendige overlapninger og om at sikre et rimeligt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater.

Ansvars- og opgavefordelingen mellem Kommissionen og EIB, når det gælder foranstaltninger i AVS-landene under Lomé-konventionen, er beskrevet i den interne aftale, som blev undertegnet af medlemsstaternes repræsentanter den 20. december 1995. Denne aftale vil blive fornyet i forbindelse med indgåelsen

af den næste konvention.

4.4. Kommissionen vil overveje Rettens forslag og undersøge, i hvilken udstrækning forvaltningen af rentegodtgørelsesinstrumenterne kan harmoniseres og centraliseres.